

це държавното кормило, би довело провалянето на цѣлата държава въ пропастьта,

Затова официалната турска власт на нѣколко пѣти изпращаше редовна войска, която да преследва еничеритѣ.

Въ 1796 година, когато става събитието, за което разказваме, цариградският генералъ Мустафа паша съ четиредеседь хилядна войска преследваше и унищожаваше двадесетхилядниятъ еничерски корпусъ на Кара-Манафъ Ибрахимъ. Главната сила на еничеритѣ бѣ разбита, но отдѣлни групи отъ 40—50 души сновѣха по цѣлата страна и вършеха своитѣ звѣрства.

Една такава група бѣ заловила нещастната майка и неврѣстното ѝ дете.

Край голѣмъ огнь въ гората бѣха налѣгали около четиредесетъ мѣже. На единъ пѣнъ седѣше главатарьтъ на групата Арапъ-Юмеръ, черенъ като въгленъ, съ дебели устни и крѣвясали очи и разпитваше пленената жена.

Тя съ сълзи обясняваше за кѣде е трѣгнала и молѣше да я пуснатъ. Майчиното сърце се кжсаше отъ мѣжа, като гледаше, какъ детето ѝ съ попукани отъ страхъ устни се превръща и плаче да си отиватъ часъ по-скоро.

— Слушай, вещице, — изрева Арапъ-Юмеръ. — Много приказки разправяй на вашия пиянъ попъ. На мене приказки не ми трѣбватъ! Разбра ли? Ще оставишъ детето тукъ, а ти ще се спуснешъ до воденицата да вземешъ хлѣбъ. Донеси хлѣба, па си вземай дѣщерята и се махай по дяволитѣ. Ако закѣснѣешъ, или обадишъ на нѣкого, че сме тука — утре сутринъ и коститѣ на дѣщеря си нѣма да намѣришъ! Вѣлцитѣ ще видятъ дали е вкусна! Махай се по-скоро!

* * *

По стрѣмната пѣтека тичешкомъ се спускаше една разплакана жена. Тя бѣрзаше да стигне воденицата на дѣдо Ефtima, да се примолѣ да ѝ дадѣтъ хлѣбъ и пакъ тичешкомъ да се върне, за да спаси малката си дѣщеря, останала заложница въ рѣцетѣ на дивитѣ разбойници.

Пѣтятъ ѝ се сторваше безкрайно дългъ, препѣваше се въ изровени отъ пороитѣ ями, падаше, но задѣхана пакъ скачаше и обезумѣла политаше напредъ. А вѣтърътъ се виеше въ оголѣлитѣ клоне, като глутница разядени вѣлци.

— Стой, бабо! Кѣде си се разтичала? Кой те гони?

Жената изпищя и поничи да падне. Задържаха я две жилисти мѣжки рѣце. По пѣтя, напѣрко на пѣтеката, минаваха мно-